

РЕШЕНИЕ

№ 16443

гр. София, 14.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 02.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева
Мариета Райкова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора
Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **11806** по описа за **2024** година
докладвано от съдия Мариета Райкова, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно процесуалния кодекс /АПК/ във
връзка с § 19, ал. 1 от ПЗР на ЗИД на АПК.

Образувано е по касационна жалба на кмета на Столична община- район „Нови Искър“
срещу Решение № 14925 от 31.07.2024г. по гр.дело №9945 от 2022г. по описа на 143 състав при
Софийски районен съд, с което е отменено като незаконосъобразно решение по т.3 от Протокол
№33/02.10.2015 г. на Комисията, назначена със заповед №СО-РД-09-01-69/21.02.2014 г. на Кмета
на Столична община.

Касационният жалбоподател твърди, че решението е нищожно и неправилно, поради
нарушение на материалния закон и съществено нарушение на съдопроизводствените правила,
както и необосновано в цялост- касационни основания по чл. 209, т.1, т. 2 и т. 3 от АПК.
Акцентира върху първоначалното си становище срещу жалбата, че обжалваното решение по т.3 от
Протокол №33 от 02.10.2015г. на междуведомствената комисия по параграф 4к, ал.12 от ПЗР на
ЗСПЗЗ няма характеристиките на индивидуален административен акт и не подлежи на обжалване,
а представлява само подготвителен акт за издаване на заповед по параграф 41, ал.13 от ПЗР на
ЗСПЗЗ; посочва, че при произнасянето си по заявлението комисията не е решавала спорове за
материално право, а на комисията са били представени нотариални актове, като съдебните

решения, на които се позовават жалбоподателите не се ползват със сила на присъдено нещо по отношение на заявителя и не могат да му бъдат противопоставяни. Посочва, че с оспореното решение район „Нови Искър“ е съобразил материалния закон и разпоредбата на пар.4к, ал.13 вр. ал.12 от 4к от ПЗР на ЗСПЗЗ, като е издадена заповед от компетентен орган в кръга на неговите правомощия; отделно от това са налице и лимитативно посочените основания в разпоредбата на чл.4к, ал.8 т.1-5 от ПЗР на ЗСПЗЗ. Моли се за отмяна на съдебното решение.

В съдебно заседание процесуалният представител на касационния жалбоподател поддържа жалбата, като изтъква, че със заповед на кмета на общината, чиито номер посочва, на комисията е възложено изцяло да разглежда искания за изменение на планове по новообразувани имоти, от което следва, че протоколът е съставен при налична компетентност.

Ответниците по жалбата Б. С. Л., В. С. Л., В. Г. К. и Н. Н. В. чрез процесуалния си представител депозират писмен отговор и изразяват становище за неоснователност на жалбата.

Ответниците Ц. Х. М. и Й. Х. Х., както и заинтересованите страни Н. И. К., С. А. К. и Й. А. К., редовно уведомени, не се представляват и не изразяват становище по жалбата.

Представителят на С. градска прокуратура изразява становище за неправилност и незаконосъобразност на първоинстанционното съдебно решение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.- град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, съобразно чл. 218 от АПК, намира следното от фактическа страна:

Производството по делото (първоначален № 17973/2016 г. по описа на Софийския районен съд) е образувано по жалбата на Н. Н. В., В. Г. К., А. Й. Х., Б. С. Л. и В. С. Л. против решение по т. 3 от протокол № 33 от 02.10.2015г. на комисията, назначена със заповед № СО-РД-09-01-69/21.02.2014г. на кмета на Столична община. В жалбата е било обективизирано и искане по чл. 250 и чл. 256 от АПК за задължаване на кмета на Столична община, район „Нови Искър“ да извърши съответните правни и фактически действия по финализиране на производството по възстановяване на собствеността на жалбоподателите по отношение на поземлен имот с идентификатор 11884.5957.94. По делото е постановено Решение № 305192 от 18.12.2019 г., с което жалбата против решение по т. 3 от протокол № 33 от 02.10.2015 г. на комисията, назначена със заповед № СО-РД-09-01-69/21.02.2014г. на кмета на СО, е оставена без разглеждане като недопустима и производството по делото е прекратено в тази му част; отхвърлени са били предявените от Н. Н. В., В. Г. К., А. Й. Х., Б. С. Л. и В. С. Л. искове с правно основание чл. 250 и чл. 256 от АПК за задължаване на кмета на СО, район „Нови Искър“ да извърши съответни правни и фактически действия по финализиране на производството по възстановяване на собствеността на жалбоподателите по отношение на поземлен имот с идентификатор 11884.5957.94.

Срещу така постановеното съдебно решение е депозираната касационна жалба от Н. Н. В., В. Г. К., А. Й. Х., Б. С. Л. и В. С. Л. и образувано адм. дело № 10316/2020 г. по описа на Административен съд София-град. По делото е постановено Определение № 284/14.01.2021г., с което е отменено Решение № 305192/18.12.2019 г., постановено по гр. д. № 17973/2016г. по описа на СРС и делото е върнато на същия съд за продължаване на съдопроизводствените действия, съобразно указанията, дадени в мотивите на решението, в частта му, с която жалбата е приета за недопустима и производството е прекратено. Решение № 305192/18.12.2019г. е обезсилено в частта му, с която са отхвърлени предявените от Н. Н. В., В. Г. К., А. Й. Х., Б. С. Л. и В. С. Л. искове с правно основание чл. 250 и чл. 256 от АПК за задължение на кмета на Столична община, район „Нови Искър“ да извърши съответни правни и фактически действия по финализиране на производството по възстановяване на собствеността на жалбоподателите по отношение на

поземлен имот с идентификатор 11884.5957.94.

С последващо съдебно решение от 27.04.2021г. по гр. дело № 17973/2016г. по описа на Софийския районен съд е отменено като незаконосъобразно решение по т.3 от Протокол №33/02.10.2015г. на Комисията, назначена със заповед №СО-РД-09-01-69/21.02.2014 г. на Кмета на СО и прекратено производството по гр. д. № 17973/2016 г. по описа на Софийския районен съд в частта му по предявените от Н. Н. В., В. Г. К., А. Й. Х., Б. С. Л. и В. С. Л. искове с правно основание чл. 250 и чл. 256 от АПК за задължение на кмета на Столична община, район „Нови Искър“ да извърши съответните правни и фактически действия по финализиране на производството по възстановяване на собствеността на жалбоподателите по отношение на поземлен имот с идентификатор 11884.5957.94.

Срещу така постановеното решение в частта му, с която е отменено като незаконосъобразно решение по т. 3 от Протокол №33/02.10.2015г. на комисията, назначена със заповед №СО-РД-09-01-69/21.02.2014г. на кмета на СО, е депозирана касационна жалба от Н. И. К., въз основа на която е образувано адм. дело 1008/21 по описа на АССГ. С Решение № 455 от 27.01.2022г. съдебното решение от 27.04.2021г. по гр. дело № 17973/2016 г. на СРС е отменено и преписката върната на същия съд за ново разглеждане.

Първоинстанционното съдебно производство, водено под № на гр.дело 9945 от 2022г. на СРС е приключило с постановяването на Решение №14925 от 31.07.2024г., което е предмет на оспорване в настоящото касационно производство.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал. 1 от АПК, от лице с право и интерес от обжалване, срещу подлежащ на касационен контрол съдебен акт, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Решението на Софийския районен съд е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу подлежащ на съдебен контрол индивидуален административен акт. Същото е и правилно.

Производството е образувано по подадена жалба от Н. Н. В., В. Г. К., А. Й. Х. и В. С. Л. като наследници на Ц. С. В. /В./, бивш собственик на недвижими имоти, находящи се в землището на [населено място]. Жалбоподателите твърдят, че с решение на СГС са им признати реституционните права по отношение на недвижими имоти с идентификатор 11884.5957.80; 11884.5957.81; 11884.5957.84; 11884.5957.85; 11884.5957.90; 11884.5957.94 и 11884.5957.97, съгласно изработения и одобрен план на новообразуваните имоти, както и с решение на ОСЗ Нови Искър е взето решение за възстановяване правото на собственост на наследниците на Ц. С. В.. Поддържат, че по отношение на поземлени имоти с идентификатори 11884.5957.90; 11884.5957.94 и 11884.5957.97 плана на новообразуваните имоти, ведно с регистъра към него, е влязъл в сила като необжалван.

Със заявление от 21.01.2016г. жалбоподателите поискали от кмета на район „Нови Искър“ да извърши съответните действия по финализиране на производството по възстановяване на собствеността на имотите по реда на §4 и сл. от ЗСПЗЗ. Същите получили отговор от главния архитект на района с изх. № РНИ 16-ГР 94-99/11.02.2016г., с което били уведомени, че по отношение на ПИ с идентификатор 11884.5957.94, съгласно решение по т. 3 от Протокол № 33/02.10.2015г. на комисията, назначена със заповед СО-РД-09-01-69/21.02.2014г. на кмета на СО и нот.акт №124, т.ІІІ дело 2709/1992г., имотът е вписан като собственост на Й. В. К., А. С. К. и И. С. К..

Съобразно изложеното в Протокол №33 от заседание на комисията, назначена със заповед № СО-РД-09-01-69 от 21.02.2014г. на кмета на СО, т.3 от същия, се установява, че по молба вх.

№ 1-84-80/16.07.2015г. на И. С. К. с искане за вписване на собственост въз основа на влязъл в сила ПНИ за ПИ с идентификатор № 11884.5957.94 м. Вировете, землище [населено място], район Нови Искър и представени от молителя документи- договор за покупко- продажба от 10.03.1969г., нотариален акт №124, III, дело 2709/1992г. и скица от фирма С., комисията взема следното решение: уважава искането за промяна в кадастралния регистър на собствениците към ПНИ; заявителят следва да подаде искане в СГКК-С. град за вписване в регистъра на собствениците като собственици Й. В. К., А. С. К. и И. С. К. на имот № 11884.5957.94, м. Вировете, землище [населено място], район Нови Искър съгл. приложения нотариален акт, към който се приложи копие от протокола на комисията; да се заличи в КРНИ името на Ц. С. В..

Първоинстанционният съд е разгледал производството по реда на чл. 145, ал. 2, т.1 АПК във вр. с § 19, ал. 1 от ППЗСПЗЗ, възприемайки депозирания жалба като такава срещу индивидуален административен акт, издаден по реда на ЗСПЗЗ, като е съобразил указанията, дадени от Административен съд София-град с Определение №284 от 14.01.2021г. по адм. дело 10316/20г.

За да отмени оспореното решение, обективизирано в т. 3 от Протокол № 33/02.10.2015г., на първо място, първоинстанционният съд е застъпил извод, че то е взето в нарушение на производствените правила, тъй като процедурата по § 4к, ал. 8 ЗСПЗЗ предвижда, че въз основа на решението по § 4к, ал. 12 ЗСПЗЗ, кметът следва да издаде заповед за изменение на плана за новообразуваните имоти, която заповед подлежи на самостоятелно обжалване по реда на АПК. Доколкото кметът не е издал такава заповед, то процедурата не е спазена и протоколът в тази му част се явява незаконосъобразен.

Възприел е и че оспорваното решение по т.3 от Протокол № 33/02.10.2015г. страда от липса на форма, съобразно изискванията на чл. 59, ал.2, т.4 от АПК; заповедта, която кметът е следвало да издаде, е трябвало да съдържа описание на онези обстоятелства, които имат значение на релевантни юридически факти и обосновават наличието на някоя от нормативно регламентирания в условията на алтернативност материално правни предпоставки по §4к, ал.8, т.1 - т.5 от ПЗР на ЗСПЗЗ, всяка от които е свързана с различен фактически състав. Доколкото кметът не е издал необходимата заповед, то в производството липсват мотиви относно наличието на някое от условията по §4к, ал.8, т.1 - т.5 от ПЗР на ЗСПЗЗ за изменение на влезлия в сила ПНИ.

Допълнително съдът е направил извод за наличен спор за материално право между заинтересуваните лица, поради което е следвало да се откаже исканото изменение, което е в нарушение на разпоредбата на §4к, ал.8, ал.1, изречение последно от ПЗР на ЗСПЗЗ; при спор за материално право заинтересуваните лица осъществяват правата си по съдебен ред. Едва след установяване по съответния ред на правото на собственост може да се поиска изменение на ПНИ.

Касационният състав се съгласява с така изложените мотиви.

Изменението на ПНИ се извършва при условията и реда, по който същия се изработва и одобрява. За целта е необходимо, реституираният собственик да подаде искане до кмета, (чл. 28 "в", ал. 2 ППЗСПЗЗ), което подлежи на разглеждане от комисията по пар.4к, ал.12 ПЗР ЗСПЗЗ. Въз основа на решението на комисията по ал.12 кметът на общината издава заповед за изменение на плана на новообразуваните имоти. Заповедта, с която се одобрява или отказва изменението, подлежи на самостоятелен съдебен контрол.

В случая волеизявлението на кмета на СО е обективизирано с отбелязване „утвърждавам“, подпис и печат т.е. одобрил е изменението на плана на новообразуваните имоти, макар и не по надлежния ред чрез издаване на заповед по § 4к ал. 13, т. 1 от ЗСПЗЗ, но с изрично изразената от последния воля за утвърждаване на съдържанието на Протокол № 33/02.10.2015г. на комисията,

което обективира протокола като индивидуален административен акт по смисъла на § 4к ал. 13, т. 1 от ЗСПЗЗ. С оглед на гореизложеното подадената жалба основателно е възприета за допустима от районния съд и разгледана по същество.

Правилно съдът е възприел и че оспорваното решение в т. 3 от Протокол № 33/02.10.2015г. е взето в нарушение на производствените правила. Процедурата по § 4к, ал. 8 ЗСПЗЗ предвижда, че въз основа на решението по § 4к, ал. 12 ЗСПЗЗ, кметът следва да издаде заповед за изменение на плана за новообразуваните имоти, която заповед подлежи на самостоятелно обжалване по реда на АПК. Заповедта, която кметът е следвало да издаде, е трябвало да съдържа описание на онези обстоятелства, които имат значение на релевантни юридически факти и обосновават наличието на някоя от нормативно регламентирани условията на алтернативност материално правни предпоставки по §4к, ал.8, т.1 - т.5 от ПЗР на ЗСПЗЗ, всяка от които е свързана с различен фактически състав. Поради липса на надлежно издадена заповед, то в производството липсват мотиви относно наличието на някое от условията по §4к, ал.8, т.1 - т.5 от ПЗР на ЗСПЗЗ за изменение на влезлия в сила ПНИ. В утвърдения протокол единствено е налично посочване на подаденото от И. С. К. заявление със съпътстващи документи и направеното с него искане за изменение на ПНИ, но няма изложени мотиви въз основа на кои факти и обстоятелства е направен извода, че е налице някоя от нормативно установените предпоставки по §4к, ал.8 от ПЗР на ЗСПЗЗ за претендираното изменение на плана. Обстоятелството, че комисията по пар.4к, ал.12 ПЗР ЗСПЗЗ е притежавала съответната компетентност да се произнася с решения за изменения в случаите на ал. 8, т. 1, 2 и 3 от пар.4к ЗСПЗЗ не решава въпроса за нарушената процедура, предвид липсата на последваща заповед от кмета на района. В този смисъл е неоснователно възражението на процесуалния представител на ответника за спазена процедура (още повече, че той посочва номер на заповед на кмета на СО, която е неотнормативна към датата на спорния протокол- заповед № СОА-РД 91-75/14.02.2017г.)

Съдът се съгласява и с извода на първоинстанционния съд, че в разглежданата хипотеза, поземленият имот, който заявителят И. С. колев е поискал да бъде нанесен в кадастралния регистър на собствениците към ПНИ, съобразно представените писмени доказателства е собственост на наследниците на Ц. С. В. т. е. налице е спор за материално право, до чието разрешаване искането на заявителя за изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри не може да бъде удовлетворено. В конкретния случай гореизложеното е достатъчно основание за постановяване на отказ за промяна в КР, тъй като е налице забрана за изменение на КК и КР при индигия за наличие на спор за собственост. Източниците на вещни права за страните са ирелевантни в настоящия правен спор, тъй като те не подлежат на обсъждане и предпочитително удовлетворяване в него.

По изложените съображения първоинстанционното съдебно решение следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора разноси се дължат на жалбоподателите, но доколкото такива не се претендират, съдът не следва да присъжда. На ответника и заинтересованите страни с оглед изхода на спора разноси не се дължат.

Мотивиран от горното и на основание чл. 221, ал.2 от Административно процесуалния кодекс, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 14925 от 31.07.2024г. по гр.дело №9945 от 2022г. по описа

на 143 състав при Софийски районен съд,
Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: